

ȘI NEPĂSAREA TA UCIDE

Gustavo El

Mă zbat, în dorul crunt al tău femeie
Mă vezi, și pare să nu-ți pese
Ești oare-a lumii dumnezeie
Ce face-abuz, de ale sale trese?

Te-am iubit, și poate încă mai iubesc
Flacăra ta, ce și acum e vie
În ale ei văpăi, sufletu-mi încălzesc
Dorință arzătoare mi-e, să fii a mea govie

De nepăsare totuși mă lovesc
Ridici un zid, pe care nu îl pot a trece
Sper a găsi un leac băbesc
Căci traiu-n lipsa ta-i atroce

Și nepăsarea ta ucide
În mine, dramul de speranță
Ca ochii să îi pot închide
Te rog, tratează-mă cu toleranță!

11.11.2015